

Edinburgh aneb strasti a slasti cestování

13.8.- 27.8.2023

Neděle – 13. 8. 2023 08:00

Beru svou obří krosnu a začínám balit. O dvě hodiny později si uvědomuji, jak moc jsem podcenila start.

Neděle – 13. 8. 2023 10:00

Hořce lituji, že jsem se nezabalila den předem.

Přepadá mě panika, že krosna je tak těžká, že mi ji na letišti neodbaví. Narychlo ji vážím, což mě trochu uklidní, ale když si krosnu „hodím“ na záda, zapochybují o funkčnosti naší váhy.

Neděle – 13. 8. 2023 10:30

Začínám se opravdu bát. Jdu za manželem a přemlouvám ho, ať jede se mnou.

Neděle – 13. 8. 2023 11:00

Zapuzuji myšlenku, že bytostně nesnáším létání.

Manžel souká obří krosnu do vozu a volá – „NASEDAT“.

Neděle – 13. 8. 2023 11:30

S mírnou neochotou si k němu přisedám a v duchu si říkám „NENÍ CESTY ZPĚT“.

Cesta do Prahy probíhá v poklidu.

Během jízdy se nevzdávám naděje, a tak ještě 2x zkouším nadhodit téma společného cestování.

Neděle – 13. 8. 2023 15:00

Jsem sama uprostřed letištní haly. Už ani tu krosnu nemám.

Neděle – 13. 8. 2023 17:10

Letadlo do Edinburghu startuje.

Mé sedadlo 23D je samozřejmě do uličky. Nasazuji sluchátka a pouštím audiopříběh, který, jak doufám, zaměstná mou mysl natolik, aby si můj mozek příliš nepřipouštěl fakt, že letíme.

Cestou to trochu houpe, skáče, vrčí a jinak rachotí – říkám si „Je to jako cesta autobusem.“ a sluchátka si zatlačím hlouběji do uší.

Je to jako cesta autobusem...

Je to jako cesta autobusem...

Je to jako... cesta... autobusem...

Neděle – 13. 8. 2023 18:35

... vzdušný autobus konečně přistává. Jsem v Edinburghu.

Jsem sama, v cizí zemi, v cizím městě, z ruky nepouštím mobilní telefon.

S pocitem, že bez Google překladače nepřežiji, kontroluji zůstatek mobilních data. Číslo 8 GB mě uklidňuje.

Dobrodružství začíná.

Vždy jsem si přála navštívit Skotsko. Když se mi naskytla příležitost v rámci projektu Erasmus+ vycestovat do anglicky mluvící země, neváhala jsem. Mou volbu ještě podpořil fakt, že stejnou jazykovou školu, o které jsem přemýšlela, již navštívila má kolegyně, která mi vše předem popsala a dala mi množství cenných rad a dobrých tipů. Jednou z těch nedocenitelných rad byl i fakt, že mohu jazykovou školu požádat o zprostředkování ubytování, což jsem také udělala. Již před svým odletem jsem se s rodinou zkontaktovala pomocí emailu, ve kterém jsem o sobě uvedla několik základních informací. Tři dny před odletem jsme se také domluvili na online schůzce, kde jsme probrali podrobnosti mého příletu. S rozhovorem mi pomáhal manžel, neb má úroveň znalosti anglického jazyka byla na úrovni ZAČÁTEČNÍK. Rodina mi nabídla, že bydlí kousek od letiště a že pokud chci, tak mě po příletu na letišti vyzvednou. Byla jsem za tuto nabídku opravdu vděčná.

Nevím, jestli jste to z mého úvodu pochopili, ale i když jsem se na svou studijní cestu velmi těšila, také jsem se jí velmi bála. Hlavním zdrojem mých obav bylo jednoduše to, že poprvé budu cestovat zcela sama bez opory někoho, kdo ovládá jazyk dané země. Cestuji ráda a často, ale nikdy jsem necestovala sama.

Je velká škoda, že v rámci Erasmu+ již do Skotska nelze vycestovat. Již první den, a zbytek pobytu mi to jen potvrdil, jsem zjistila, že lidé ve Skotsku jsou velice milí, vstřícní a pokud potřebujete pomoci, vždy ochotně pomohou. Tuto skutečnost jsem si ověřila nejen v rodině, která mě přijala, jazykové škole samotné, ale i během svých toulek skotskou Vysočinou. Od personálu v půjčovně aut po průvodčího ve vlaku a řidiče hromadné městské dopravy, všichni mě vždy ochotně pomalu, jednoduše a zřetelně zopakovali svůj dotaz nebo odpověď. Vždy jsem měla pocit, že se se mnou chtějí domluvit, a tak jsem se i já vždy domluvila s nimi.

Výuka ve škole začínala vždy v 9:00. Můj den s angličtinou však začínal již snídaní, kterou mi každé ráno připravoval Rod nebo Lynn Henderson, majitelé domu, ve kterém jsem byla ubytovaná. Následovala cesta městskou hromadnou dopravou do centra Edinburghu. Ta trvala asi 30minut. Výuka samotná byla rozdělena do dvou bloků. Dopolední blok do 12:15 a odpolední konverzační blok, který končil 15:00. Tím však výuka nekončila, každý den odpoledne probíhal sociální program, který někdy končil až pozdě večer. Po návratu do domu mých hostitelů vždy následovala večere, u které se dále hodně povídalo, rekapitulovalo a popisovalo. Mí hostitelé byli srdeční, komunikativní, neúnavní a zvědaví. Naše večerní rozhovory mi budou chybět 😊.

Před příletem do Skotska jsem se bála, že budu sama. Po příletu jsem záhy pochopila, že svět, do kterého mám možnost nahlédnout, mi nabízí nečekaně velké množství doposud nepoznaných příležitostí.

Děkuji tímto vedení školy i projektu Erasmus+, že mi tuto cestu za dobrodružstvím a vzděláním umožnili. **Díky.**

